

పులిమీద పుట్ట

కం. శ్రీనివాస రామానుజాచార్యులు

ఉదయం 6-30.

“నానా! రెండు పాటా వచ్చేకాయా! ఒక లిను తయారుకాలేదూ! ఎడటి వాటాలో పొలి కేక—ఇవారే ఇంక ఆఫీసుకు వెళ్ళవక్కర లేదేమిటి? అప్పుడే ఆఫీసుంకా ముగిసోయింటారు ఇనకేసినా రాలకుండా పోయింది—

ఒకటిలో పటికేలెం వెయ్యి—

అక్రితంకోసా రాత్రే ఆ ఇంటి వాటాలో అదే ప్రవేశించాం, ఇట్లోవారు మాకు కొత్త, మేము ఇంట్లోవారకు కొత్త.

ఒకటి—పటికేలెం—మందుకూడా దొరకనని 1946 జూన్ కోసాలు—“ఎవరో వెద్దడద్యోగి కాబోలు అదృష్టవంతుడు” అనుకుంటూ, బావ మరదిచేత లెక్కలు చేయిస్తున్నాను అరుగుమీద కూర్చుని.

ఎదురింట్లో గడియారం ఎదు కొట్టింది. మళ్ళా లాడ్ స్పీకరు స్వరంతో, వాకిటిగుమ్మం ముంగు నుంచుని, ఆయన, “నిన్న జమీందారు గారిచ్చిన పదిరూపాయలనోటకట్ట వెడల్పువాలా వెండి భరిణలో వెట్టేను. దాంట్లోవి పదినోటు పర్స లో వెట్టి, పర్సూ, కోటూ ఇలా ఇయ్యి” మా బావమరది అటు చూస్తూ లెక్క తప్పుచేశాడు.

10-30—

రెండు మెతుకులు తిని కచ్చేరికి పోదామని కాళ్ళు కడుక్కోటానికి బావిదగ్గర కళ్ళెప్పటికి, వైన్ ధ్యనితో, “పది పచ్చకూ, 30 కూరలూ, 50 పులుకులూ వెట్టుకుంటావు - తెనులనియ్యకుండా! నెలకి నలభై పారేస్తానన్నా వంటసత్యాని ఒక్కడూ కుదరటంలేదు! ఏదో కా స బంగాళా దుంపలు నేటిలో వేయించి, కొబ్బరికాయ పెరుగు

పప్పుడి తగలేనే చాలదూ! ఆ కేవేటి ఇప్పుడే వెట్టుకోవాలి! అసలే కొత్తదీ ముందినాడు కాదు. సరిగా 11 గంటలకే తయారవుతాడు.”

చీర ఆరేయటానికి వచ్చిన మా అవిడి ఆలాగే నిలబడిపోయింది గుడు మిటుకరినూ.

“మీ ఆఫీసెక్కడేమిటి ఖానా? మరదలు కాబోలు—

“నిన్న మీరు బస్సులో వస్తూంటే ఊరిబయట కనపడలేదూ లక్ష రూపాయలు వెటి కట్టిన మూడంతకులమేడ—వెన వెద్దడంకా!”

“అబ్బా—బడివేళ్ళవుకూంది. అన్నం వెట్ట చేమిటే, అక్కా!” అన్న మా బావమరది పిలుపు విని, నేనూ, అవిడా నుల్ల బావ్యాప్రపంచలో పడ్డాము.

ఎక్కడ లెటు పడుకుంటే అని ముక్కా నోటా కొట్టుకొని, కోటేనుకురి బయల్దేరాను.

2

అప్పుడే రోడుమీద దీపాలు వెలిగేయి, కాల్ దుప్పకుంటూ రైలుగేటు గ్లరకు చేరుకున్నాను.

ముందు గావుకేక “వీయ్ రికా!—తాటాకుల బుట్ట, కాగితాల కట్టలతో, పొదుటిఅయినే, నెమ్మదిగా అణా ఇస్తాను, అదిగో ఆ కనబడే పచ్చమేడపక్కనే యిల్లు” నెమ్మదిగానే “ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు. 10 గజాలు దూరంకూడాలేదు కావోయి.” రికావాడు మెత్తపడ్డాడు.

రికాముందు-నేను వెనక, ఇంటి సమీపాని కొచ్చేకాం.

“గంట బాగా మోగించవోయి!” “అప్పు- కుడిచేతివేపు గుమ్మమేసోయి. బుట్ట లోపల వెట్టు.”

“ఇంక బలవ్రంజిణి బాబయ్యా!” రిక్తాభావం బుట్ట బలవ్రంజిణి కడుతూ,

నీ తెలివితేటలు - బరువేముంది - గానో పంచెలు, చీరలగా అందులోని-విషయో సడలి అలవాటు లేకగాని, లేకపోతే రికా ఎదురు కి!

గడపలో అడుగుపెట్టేటప్పటికి, మా బావ మరిది, నూతి కుడుచుకుంటూ, ఆయనకేసి చూసి నవ్వుతూ, ఇలు మారుమోసోయేట్టుగా, “అక్కా ఇవాల నువు చేసిన గులాబాంకింటే మెనురు పాకు బాగుంది. కోవా బావబావలాగుంది. వాల్కూలో జీడిపప్పు వేగ నేలేదు. ఇంక కారపు సరుకా—

“రాము ఇలారా” అని లోపలికి పిలిచి, “ఏమిట్రా చూడాలని చెప్పావు?” అన్నాను.

“యేలేదు బావా! ఆ ఎడటికాటా ఆయన్ని చూసే నాకు నవ్వొస్తుంది. ఈయన సంగతంతా బల్లో నూర్వం చెప్పేడు. ఆయన పీడన గుమాసాట! నెలకి 80 రూపాయలు జీతం-పొడుస్తే పీడన ఇంటికి వెడతాట—గోలు పేస వెటెలో డక్కిను సిగరెట్లు వెట్టుకుని కాలుస్తాట! అన్నీ-ఆయనవి కోతలేట. ఎవరినన్నా కోతవాళ్ళని చూకాకా, మరి కోస్తాట-కలి దానక్కోస్తాట్!

“లేదీ, ఇంకేం, నువ్వు కాంకోగా ఉండవోయి— పరిపాతుండ్లి.” కోడా-ఎ-క భోగ్గటా తీకావురా బాబూ ఒక్కతూటలా!

“అయ్యో! ఈ తెలివితేం — కొనుక్కురావాలా!” అందుకుంది వాళ్ళక్క, లాంతకు బలమీద వెడుతూ.

“పోవే అక్కా! నీకేం తెలియదు.” అంటూ పిధిగుమ్మంలోకి పరిగెతి, మాధవకవళంవాడి కంఠసాయిలో, “ఏయ్! డ్రైవర్! ఇంకా కాకు తీసుకురాలేదేం, మైన్లులోంచి, చెప్పి పావుగం పైకా, బీబికి పోవద్దూ, ఒక్కసారి వాల్కూ ఆయిదో ఇరిమావా తిలిగిస్తానని జబ్బు వదలదు.” అంటున్నాడు.

“మీవాడు సకల్పసిద్ధుడు, ఏయారలో సముద్రాన్ని స్పృషించాడు చూడు” అన్నాను మా అవిడితో కన్యం చాలక.

“అయ్యో— నేర్పాలిసినవన్నీ నేర్పాగు ఒక్కటైనా తక్కువకాకుండా-బతుకుతెనువు లక్షణాలన్నీ” కనుబొమ్మలు ముడేసుకుంటూ వాళ్ళ అక్క దుసరున.—

పైగా నా మీద— మంచి వ్యాఖ్యలు!!

రీ టా

తలవెండ్రుకలను వెంచును రీటా కుడుళ్ళకు బలమునిచ్చి, నిగనిగలాడు నిడు పాటి వెండ్రుకలను వెంచుటకు అద్భుతమైన హెయిర్ టానిక్, తలవెండ్రుకలు రాలుట, నెరయుట, చుండ్రు, బట్టతల, పేనుకొరుకు, ఇంకను తలవెండ్రుకలకు సంబంధించిన సమస్త వ్యాధులకు రీటా అహోభుముగ పనిచేయును. వేసకువేలు వాడి గుణమును పొందియున్నార. మీరుకూడ నేటినుండి రీటాయే వాడుడు.

రీటా హిందూదేశమంతటా దొరకును.

వెల సీసా 15 ఆణాలు

RITA HAIR TONIC

